

Сукачова В.Д.

МИСТЕЦТВО ПЕДАГОГІЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Мистецтво педагогічної діяльності є дуже актуальним питанням в наш час, оскільки ціннісні орієнтири особи закладаються саме у процесі виховання. Тому важливим є креативний підхід до процесу виховання особистості. На те, що творчий, дослідницький характер властивий педагогічній діяльності, звертали увагу багато педагогів: Я.А. Коменський, І.Г. Песталотці, А.Дистервег, К.Д. Ушинський, С.Т. Шацький, А.С. Макаренко, В.О. Сухомлинський та ін. Багато дослідників проблем творчості схилиються до думки, яка природно впливає з позиції активності психіки людини, що творчість складає сутність діяльності людини. Творчість також притаманне людині як свідомість, мислення, пам'ять, уяву. Передумовою творчості є відома пластичність людського мислення, яка проявляється у здатності особистості до багатостороннього, варіантного бачення світу. У творчості людина постає як самодіяльна істота, як суб'єкт і одночасно результат своєї власної діяльності [1]. Згідно Е. Фроммом, сутність людини виявляється у п'яти істинних потребах - людина тягнеться: до пізнання; творчості; глибинності буття; спілкування; осягнення себе через інших. Початкове накопичення культурного капіталу починається від народження, без запізнень, без втрат часу членів тільки тих сімей, які наділені потужним культурним капіталом» [1, с.9]. У багатьох своїх роботах К.Д. Ушинський стверджує, що однією з найважливіших якостей учителя є володіння знаннями. Причому це не тільки предмет, який він викладає, а й спеціальні педагогічні знання. Учений закликає педагогів глибоко знати теорію та володіти мистецтвом виховання, оскільки педагогічній діяльності, «крім терпіння, вродженої здібності й навичок, потрібні ще й спеціальні знання». Учитель повинен мати різноманітні, точні й певні знання з тих наук, які він буде викладати, знати педагогіку, психологію, фізіологію; опанувати практичним мистецтвом викладання; любити свою справу й беззавітно їй служити [2]. Отже, вчитель – це передусім компетентний в психолого-педагогічній та мистецькій галузі фахівець, який уміє репродукувати на високому рівні професійні знання, вміння і навички, а кінцевим результатом педагогічної діяльності вважає формування творчої особистості учня, розкриття його потенційних можливостей в мистецькій галузі, розвиток художньо-образного мислення, інтелектуальних і творчих здібностей, їх емоційно-духовної сфери, естетичних смаків і загальної культури.

Список використаної літератури:

1. Фаулер Б. Пьер Бурдьє и теория культуры : критический анализ / Б. Фаулер. – М. : ИНИОН РАН, 1999. – 131 с.
2. Ушинський К.Д. Людина як предмет виховання / К.Д. Ушинський // Історія української школи і педагогіки : хрестом. / За ред. В.Г. Кременя. – К. : Знання, 2005. – С. 237–246.